ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1974	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 243

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 20

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1973 Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας καὶ τοῦ συνημμένου αὐτῇ Τελικοῦ Πρωτοκόλλου μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ κτᾶται ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Βέρνῃ τὴν 1ην Ἰουνίου 1973 Σύμβασις Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας καὶ τὸ συνημμένον αὐτῇ Τελικὸν Πρωτόκολλον μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, ὧν τὰ κείμενα ἔπονται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ
ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως διακανονίσουν τὴν θέσιν τῶν πολιτῶν τῶν δύο Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας νομοθεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετίας, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν Συμβάσεως καί, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὥρισαν τοὺς πληρεξουσίους των, ἤτοι:

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, Κύριον ΙΩΑΝΝΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ἔκτακτον καὶ πληρεξούσιον
Π ρ έ σ β υ ν
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἑλβετίᾳ

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον
τὸν Κύριον CRISTOFORO MOTTA,
Πληρεξούσιον Ὑπουργόν,
ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπον ἐπὶ τῶν διεθνῶν
συμβάσεων κοινωνικῆς ἀσφαλείας

οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσιά των, ἀναγνωρισθέντα ὡς καλῶς καὶ δεόντως συντεταγμένα, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως,

α) «Ἔδαφος» σημαίνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας καί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἔδαφος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

β) «Πολίτης» σημαίνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, πρόσωπον ἑλβετικῆς ἰθαγενείας καί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρόσωπον ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

γ) «Νομοθεσία» σημαίνει, κατὰ τὸ παρὸν κείμενον, τὰς νομοθετικὰς καὶ κανονιστικὰς πράξεις τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, τὰς ἀναφερομένας εἰς ἄρθρον 2 τῆς Συμβάσεως.

δ) «Ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ» σημαίνει, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλβετίαν τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ὑπηρεσίαν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα, ἕκαστον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ, περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως ἀπαριθμουμένων συστημάτων.

ε) «Ἡ ἑλβετικὴ ἀσφάλισις συντάξεων», σημαίνει τὴν ἑλβετικὴν νομοθεσίαν περὶ ἀσφαλίσεως γήρατος, ἐπιζώντων καὶ ἀναπηρίας.

στ) «Διαμένειν», σημαίνει τὸ παραμένειν συνήθως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται:

α) Ἐν Ἑλβετίᾳ ἐπί:

Ι) τῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων·

ΙΙ) τῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας·

ΙΙΙ) τῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἐπαγγελματικῶν καὶ μὴ ἐπαγγελματικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν·

ΙV) τῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθεσίας τῆς καθοριζούσης τὸ σύστημα τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, τῶν γεωργικῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μικροχωρικῶν·

β) Ἐν Ἑλλάδι ἐπί:

Ι) τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τῆς καλυπτούσης τοὺς παρέχοντας ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἢ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους διὰ τοὺς κινδύνους γήρατος, θα-

νάτου, ἀναπηρίας, ἀσθενείας—μητρότητος, ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν·

ΙΙ) τῶν νομοθεσιῶν περὶ εἰδικῶν συστημάτων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καλυπτόντων διὰ τοὺς ἐν αὐταῖς καθοριζομένους κινδύνους, ὡρισμένας κατηγορίας παρεχόντων ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἢ πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων καὶ προσώπων αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων ἢ ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, ἐξαιρέσει τῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ναυτικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἰσχύσῃ ἡ Σύμβασις ἐὰν δὲν συναφθῇ συμπληρωματικὸν σύμφωνον μεταξὺ τῶν δύο Μερῶν·

ΙΙΙ) τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τῶν παρεχόντων ἐξηρτημένην ἐργασίαν.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὁμοίως ἐπὶ πασῶν τῶν νομοθετικῶν ἢ κανονιστικῶν πράξεων, αἵτινες κωδικοποιοῦν, τροποποιοῦν ἢ συμπληροῦν τὰς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαριθμουμένας νομοθεσίας.

3. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὡσαύτως:

α) ἐπὶ διατάξεων νόμου θεσπιζουσῶν νέον κλάδον κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συνομολογήσεως περὶ τούτου συμφώνου μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν·

β) ἐπὶ διατάξεων νόμου αἵτινες θὰ ἐπεκτείνουν τὰ ὑφιστάμενα συστήματα εἰς νέας κατηγορίας δικαιούχων, ἐὰν δὲν ὑφίστανται, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀντίρρησις τοῦ ἐνδιαφερομένου Μέρους, κοινοποιουμένη εἰς τὸ ἕτερον Μέρος ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοῦ τελικοῦ Πρωτοκόλλου αὐτῆς, οἱ πολῖται τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των καὶ οἱ ἐπιζῶντες, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἀπορρέουν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ πολιτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀπολαμβάνουν τῶν ὠφελημάτων τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑτέρου Μέρους, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ πολῖται τοῦ Μέρους τούτου.

Ἄρθρον 4.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοῦ τελικοῦ Πρωτοκόλλου αὐτῆς, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ἑλβετοὶ πολῖται, οἵτινες θεμελιοῦν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 μνημονευομένων νομοθεσιῶν, λαμβάνουν τὰς παροχὰς ταύτας ἀκεραίως καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἐν ὅσῳ διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐπιφυλάξεις, αἱ ἐν λόγῳ παροχαὶ χορηγοῦνται παρὰ τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν εἰς τοὺς πολίτας τοῦ ἑτέρου, οἵτινες διαμένουν εἰς τρίτην χώραν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ ὡς εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ πολίτας τοὺς διαμένοντας εἰς τὴν χώραν ταύτην.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Ἐφαρμοστέα νομοθεσία.

Ἄρθρον 5.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἱ πολῖται τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ ἀσκοῦντες ἐπαγγελματικήν τινα δραστηριότητα ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἀσκοῦν τὴν δραστηριότητά των.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τιθεμένη ἀρχὴ ὑπόκειται εἰς τὰς ἀκολούθους ἐξαιρέσεις:

α) Οἱ παρέχοντες ἐξηρτημένην ἐργασίαν εἰς ἐπιχείρησιν ἔχουσαν τὴν ἕδραν της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, οἵτινες ἀποστέλλονται προσωρινῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους πρὸς ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν, ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου Μέρους, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ δευτέρου Μέρους καὶ ἐπὶ περίοδον 24 μηνῶν ὡς ἐὰν ἀπησχολοῦντο εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν αὐτῆς. Ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ δευτέρου Μέρους ὑπερβῇ τὴν περίοδον ταύτην, αἱ διατάξεις τῆς πρώτης χώρας ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμεναι, ἐφ' ὅσον προγενεστέρως ὑπεβλήθη σχετικὴ αἴτησις παρὰ τοῦ ἐργαζομένου τῇ συναινέσει τοῦ ἐργοδότου του ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδότου τῇ συναινέσει τοῦ ἐργαζομένου καὶ ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοῦ συμβαλλομένου Μέρους, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις ἔδει ὅπως ἐφαρμοσθοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 5, δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της τῇ συναινέσει τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου Μέρους.

β) Οἱ παρέχοντες ἐξηρτημένην ἐργασίαν εἰς ἐπιχειρήσεις μεταφορῶν ἐχούσας τὴν ἕδραν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, οἵτινες ἀποστέλλονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους, ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν της, ὡς ἐὰν εἰργάζοντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ. Οὐχ ἧττον, ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἐργαζομένων οἵτινες ἀπασχολοῦνται κατὰ τρόπον διαρκῆ, εἰς ἐπιχείρησιν ἔχουσαν ὑποκατάστημα ἢ μόνιμον ἀντιπροσωπείαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους ὑπάγονται, τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους ἔνθα εὑρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα ἢ ἡ μόνιμος ἀντιπροσωπεία.

γ) Οἱ παρέχοντες ἐξηρτημένην ἐργασίαν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀποσπῶμενοι ἐκ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὸ ἕτερον ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους ἐξ οὗ ἀποσπῶνται.

δ) Αἱ παράγραφοι α) καὶ β) ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν ἐργαζομένων ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητας.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ πολῖται τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀποστελλόμενοι ὡς μέλη διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἢ προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μέρους τούτου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου Μέρους.

2. Οἱ πολῖται τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ προσλαμβανόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου δι' ἐργασίας διπλωματικῆς τινὸς ἀποστολῆς ἢ προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πρώτου Μέρους ἀσφαλίζονται κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ δευτέρου Μέρους. Δύνανται νὰ ἐπιλέξουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ πρώτου Μέρους ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεώς των ἢ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τυγχάνουν ἐφαρμοστέαι κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῶν πολιτῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν τῶν τελούντων εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τινὸς τῶν προσώπων περὶ ὧν ἡ πρώτη παράγραφος, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν αὐτὴν μετὰ τῶν τελευταίων τούτων ἰθαγένειαν.

4. Αἱ παράγραφοι 1 ἕως 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐπιτίμων μελῶν τῶν προξενικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων καί, ἐπὶ παρεχόντων ἐξηρτημένην ἐργασίαν τῇ συναινέσει τῶν ἐργοδοτῶν αὐτῶν νὰ συνομολογήσουν ἐξαιρέσεις ἀπὸ τοὺς κανόνας τοὺς τιθεμένους διὰ τῶν ἄρθρων 5 ἕως 7.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Εἰδικαὶ διατάξεις ἐπὶ παροχῶν.

Κεφάλαιον 1.

Ἀσφάλισις Γήρατος, Ἐπιζώντων καὶ Ἀναπηρίας.

Α'. Ἐφαρμογὴ τῆς ἑλβετικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ Ἕλληνες πολῖται δικαιοῦνται τῶν συνήθων συντάξεων καὶ τῶν ἐπιδομάτων ἀνικανότητος τῆς ἑλβετικῆς ἀσφα-

λίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ ἑλβετοὶ πολῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Ὅταν τὸ ποσὸν τῆς μερικῆς συνήθους συντάξεως, ἣν δύναται νὰ ἀξιώσῃ ἕλλην πολίτης μὴ διαμένων ἐν Ἑλβετίᾳ, ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν κάτω τοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς πλήρους συνήθους συντάξεως, οὗτος δικαιοῦται μόνον ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν παροῦσαν ἀξίαν τῆς ὀφειλομένης συντάξεως. Ὁ ἕλλην πολίτης ὁ δικαιωθεὶς τοιαύτης μερικῆς συντάξεως καὶ ἐγκαταλείπων ὁριστικῶς τὸ ἑλβετικὸν ἔδαφος λαμβάνει ὡσαύτως τοιαύτην ἀποζημίωσιν.

Ὅταν τὸ ποσὸν τῆς μερικῆς συνήθους συντάξεως εἶναι ἀνώτερον τοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀλλὰ κατώτερον τοῦ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς πλήρους συνήθους συντάξεως, ὁ ἕλλην πολίτης ὁ μὴ διαμένων ἐν Ἑλβετίᾳ ἢ ὁ ἐγκαταλείπων αὐτὴν ὁριστικῶς δύναται νὰ ἐπιλέξῃ μεταξὺ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ἢ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως. Ἡ ἐπιλογὴ αὕτη δέον νὰ πραγματοποιηθῇ, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἠσφαλισμένος διαμένει ἐκτὸς τῆς Ἑλβετίας, ὅταν αἰτεῖται τὴν σύνταξιν καί, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οὗτος ἐδικαιώθη ἤδη συντάξεως ἐν Ἑλβετίᾳ, ὅταν ἐγκαταλείπῃ τὴν χώραν ταύτην.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως παρὰ τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως, οὔτε ὁ δικαιοῦχος οὔτε οἱ ἐπιζῶντες αὐτοῦ δύνανται νὰ θεμελιώσουν δικαίωμα ἔναντι τῆς ἀσφαλίσεως ταύτης δυνάμει τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη ἡ ἀποζημίωσις αὕτη.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ διαμένοντες ἕλληνες πολῖται δύνανται νὰ ἀξιώσουν τὰ μέτρα ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ἐάν, ἀμέσως πρὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία, ἔχουν καταβάλει εἰσφορὰς εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος τοὐλάχιστον.

2. Αἱ ἑλληνικῆς ἰθαγενείας σύζυγοι καὶ χῆραι, αἵτινες δὲν ἀσκοῦν προσοδοφόρον δραστηριότητα, ὡς καὶ τὰ ἐν Ἑλβετίᾳ διαμένοντα ἀνήλικα τέκνα τῆς αὐτῆς ἰθαγενείας, δύνανται νὰ ἀξιώσουν τὰ μέτρα ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ἐάν, ἀμέσως πρὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία, διέμενον ἐν Ἑλβετίᾳ ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἄνευ διακοπῆς. Τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐπὶ πλέον δύνανται νὰ ἀξιώσουν τοιαῦτα μέτρα ὅταν διαμένουν ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐγεννήθησαν ἐκεῖ ἀνάπηρα ἢ διαμένουν ἐκεῖ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ ἕλληνες πολῖται δικαιοῦνται τῶν συνήθων συντάξεων καὶ τῶν ἐπιδομάτων ἀνικανότητος τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 2 καὶ 3.

2. Αἱ συνήθεις συντάξεις διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους τῶν ὁποίων ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας εἶναι κατώτερος τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δὲν δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς ἕλληνας πολίτας οἵτινες ἐγκαταλείπουν ὁριστικῶς τὴν Ἑλβετίαν. Ὅταν ἕλλην πολίτης δικαιοῦχος ἡμερησίας συνήθους συντάξεως τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἡ σύνταξις αὕτη ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη αὐτῷ ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀναπηρία ἐξ ἧς πάσχει ὑποστῇ ἐπιδείνωσιν.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν περιόδων εἰσφορῶν, αἵτινες δέον νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἑλβετικῆς συνήθους συντάξεως ἀναπηρίας τῆς ὀφειλομένης εἰς ἕλληνα ἢ ἑλβετὸν πολίτην, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως καὶ αἱ πρὸς ταύτας ἐξομοιούμεναι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὰς ἑλληνικὰς διατάξεις λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς ἑλβετικαὶ περίοδοι εἰσφορῶν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν μετ' αὐτῶν. Μόναι αἱ ἑλβετικαὶ περίοδοι εἰσφορῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μέσου ἐτησίου εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 12.

1. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἄρθρων 9 καὶ 15, οἱ ἕλληνες πολῖται ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως γήρατος συμφώνως πρὸς τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, ἔχουν τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητήσουν τὴν μεταφορὰν εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλίσεις τῶν εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος καὶ ἐπιζώντων καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν των εἰσφορῶν, βάσει τῶν ὁποίων δὲν ἐδικαιώθησαν εἰσέτι οὐδεμιᾶς παροχῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως ὅτι ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλβετίαν διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ὁριστικῶς ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς τρίτην χώραν. Ὅταν ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι κατέβαλον εἰσφορὰς εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος καὶ ἐπιζώντων, δύνανται νὰ ζητήσουν ἀτομικῶς τὴν μεταφορὰν τῶν καταβληθεισῶν διὰ λογαριασμὸν ἑνὸς ἑκάστου εἰσφορῶν. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἐπραγματοποιήθη μόνον ἡ μεταφορὰ τῶν εἰσφορῶν τῆς συζύγου, ὁ σύζυγος δικαιοῦται ἁπλῆς συντάξεως γήρατος, ἐπιζώντων καὶ ἀναπηρίας, ἀποκλειομένης τῆς συμπληρωματικῆς συντάξεως διὰ τὴν σύζυγον.

2. Οἱ Ἕλληνες πολῖται τῶν ὁποίων αἱ εἰσφοραὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς πρώτης παραγράφου, ὡς καὶ οἱ ἐπιζῶντες αὐτῶν, δὲν δύνανται πλέον νὰ θεμελιώσουν οὐδὲν δικαίωμα ἔναντι τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος, ἐπιζώντων καὶ ἀναπηρίας. Αἱ εἰσφοραὶ αἵτινες θὰ καταβληθοῦν ἐνδεχομένως εἰς τὴν ἀσφάλισιν ταύτην μετὰ τὴν ἐν λόγῳ μεταφορὰν δὲν θεμελιοῦν ὡσαύτως οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ παροχῶν· οὐχ ἧττον αἱ εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος καὶ ἐπιζώντων καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ δύνανται, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως, νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλίσεις κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως συμφώνως πρὸς τὴν ἑλβετικὴν νομοθεσίαν.

3. Αἱ εἰσφοραὶ μεταφέρονται εἰς τὸ ἑλληνικὸν Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), τὸ ὁποῖον ἀποδίδει αὐτὰς εἰς τὸν ἁρμόδιον κατὰ τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμόν. Οὗτος χρησιμοποιεῖ ταύτας ὑπὲρ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῶν ἐπιζώντων αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπωφεληθοῦν οὗτοι τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως ἀναφερομένης ἑλληνικῆς νομοθεσίας συμφώνως πρὸς εἰδικὰς διατάξεις θεσπιζομένας ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν ἐκ τῶν μεταφερομένων εἰσφορῶν δὲν προκύπτῃ διὰ τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τοὺς ἐπιζῶντας αὐτοῦ οὐδὲν πλεονέκτημα ἐν τῷ κλάδῳ συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, αἱ ἑλληνικαὶ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἀποδίδουν εἰς τούτους τὰς μεταφερθείσας εἰσφοράς.

Ἄρθρον 13.

Οἱ Ἕλληνες πολῖται δικαιοῦνται τῶν ἐκτάκτων συντάξεων τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ ἐπιζώντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται ἐν ὅσῳ διατηροῦν τὴν κατοικίαν των ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐάν, ἀμέσως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠτήσαντο τὴν σύνταξιν, διέμενον ἐν Ἑλβετίᾳ ἄνευ διακοπῆς, ἐπὶ δέκα πλήρη ἔτη τοὐλάχιστον προκειμένου περὶ συντάξεως γήρατος καὶ ἐπὶ πέντε πλήρη ἔτη τοὐλάχιστον προκειμένου περὶ συντάξεως ἐπιζώντων, συντάξεως ἀναπηρίας ἢ συντάξεως γήρατος ἥτις ὑποκαθιστᾷ τὰς δύο ταύτας παροχάς.

Β. Ἐφαρμογὴ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 14.

Οἱ Ἑλβετοὶ πολῖται δικαιοῦνται τῶν παροχῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες πολῖται.

Ἄρθρον 15.

1. Ὅταν δυνάμει μόνον τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ἐξομοιουμένων τῶν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἠσφαλισμένος ἑλληνικῆς ἢ ἑλβετικῆς ἰθαγενείας δὲν θεμελιοῖ δικαίωμα ἐπὶ παροχὴν τινὰ γήρατος ἢ ἐπιζώντων βάσει τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, αἱ ἐν τῇ ἑλβετικῇ ἀσφαλίσει γήρατος καὶ ἐπιζώντων πραγματοποιηθεῖσαι περίοδοι προστίθενται εἰς τὰς ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀσφαλίσει πραγματοποιηθείσας περιόδους διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος ἐπὶ τὰς ἐν λόγῳ παροχάς, ἐφ' ὅσον αἱ περίοδοι αὗται δὲν συμπίπτουν χρονικῶς μεταξύ των καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι

περίοδος ἀσφαλίσεως τούλάχιστον δώδεκα μηνῶν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν.

2. Ὅταν πολίτης Ἕλλην ἢ Ἑλβετὸς ὑπήχθη εἰς τὰς ἀσφαλίσεις τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν, ἡ παροχὴ τῶν ἑλληνικῶν ἀσφαλίσεων ἧς δικαιοῦται, ὑπολογίζεται ὡς ἑξῆς:

α) Ὁ ἐνεργῶν τὸν ὑπολογισμὸν ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς καθορίζει κατ' ἀρχὴν τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἑλβετικὰς περιόδους ἀσφαλίσεως, ὡς ἐὰν εἶχον πραγματοποιηθῆ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλίσεις, ἐξαιρέσει ἐκείνων αἵτινες συμπίπτουν πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας. Ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀποδοχῶν ἢ τοῦ εἰσοδήματος ὁ λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς παροχῆς καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδοχῶν ἢ τῶν εἰσοδημάτων τῶν πραγματοποιηθέντων ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς περιόδους ὑπαγωγῆς εἰς τὰς ἑλληνικὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις.

β) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὕτω ὑπολογισθέντος ποσοῦ τῆς συντάξεως (καὶ περιπτώσεως συντρεχούσης τοῦ κατωτάτου ὁρίου αὐτῆς) ὁ ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς καθορίζει τὴν ὀφειλομένην παροχὴν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν περιόδων τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλίσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνολικὴν διάρκειαν τῶν περιόδων τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὰς ἀσφαλίσεις τῶν δύο Μερῶν.

Ἄρθρον 16.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παροχὰς ἀναπηρίας τῶν ἑλληνικῶν ἀσφαλίσεων, αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν συντάξεων ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀσφαλίσεις πραγματοποιηθείσας περιόδους, ἐξαιρέσει ἐκείνων αἵτινες συμπίπτουν χρονικῶς πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας, τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν, τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς παροχῆς, ὅσον καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τελευταίας ταύτης. Τὸ ἄρθρον 15, παράγραφος 2, στοιχεῖον α', τελευταία φράσις, εἶναι ἐφαρμοστέον καὶ ἐν προκειμένῳ.

Κεφάλαιον 2.

Ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.

Ἄρθρον 17.

1. Ἕλληνες καὶ ἑλβετοὶ πολῖται, ὡς καὶ πολῖται τρίτης χώρας, ἠσφαλισμένοι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὑφιστάμενοι ἐργατικὸν ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους, δύνανται νὰ ἀξιώσουν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους τὴν χορήγησιν πασῶν τῶν ἀναγκαίων εἰς εἶδος παροχῶν.

2. Ἕλληνες καὶ ἑλβετοὶ πολῖται, ὡς καὶ πολῖται τρίτης χώρας, οἵτινες δύνανται νὰ ἀξιώσουν τὰς παροχὰς εἰς εἶδος συνεπείᾳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δικαιοῦνται τῶν παροχῶν τούτων καὶ ὅταν μεταφέρουν τὴν διαμονήν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἁρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ ἔγκρισις αὕτη πρέπει νὰ παρέχηται ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἰατρικῆς φύσεως ἀντίρρησις διατυποῦται καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον μεταβαίνει πλησίον τῆς οἰκογενείας του. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ἡ ἔγκρισις αὕτη δύναται νὰ παρέχηται ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ διὰ χρονικὴν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔδει νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐπειγόντως τὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἵνα μεταβῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου χωρὶς νὰ εἶναι εἰς θέσιν, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, νὰ αἰτήσηται τὴν ἐν λόγῳ ἔγκρισιν.

3. Αἱ παροχαὶ εἰς εἶδος ἃς δύνανται νὰ ἀξιώσουν τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα πρόσωπα χορηγοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἐφαρμοζομένας ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ καθοριζομένου παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

4. Ἡ χορήγησις προθέσεων καὶ ἑτέρων παροχῶν εἰς εἶδος μεγάλης σημασίας τελεῖ ἐκτὸς ἀπολύτως ἐπειγούσης περιπτώσεως ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ ὑποχρέου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ ἐπιδόματα τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται οἱ ἕλληνες καὶ ἑλβετοὶ πολῖται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν καταβάλλονται εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον 17 παραγράφους 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Μέρους ἔνθα διαμένει ὁ δικαιοῦχος τῇ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου ἐφαρμοζομένην νομοθεσίαν.

2. Ὁ ἁρμόδιος ὀργανισμὸς δέον νὰ προσδιορίζῃ ἐν τῇ αἰτήσει του τὸ ποσὸν καὶ τὰ ὅρια χρονικῆς διαρκείας τῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὀφειλομένων ἐπιδομάτων.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ἁρμόδιος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς ἀποδίδει τὸ ποσὸν τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 χορηγηθεισῶν παροχῶν εἰς τὸν ὀργανισμὸν ὅστις προῆλθεν εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐξόδων διοικήσεως. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 προβλεπομένας παροχάς, ἡ ἀπόδοσις δύναται νὰ πραγματοποιῆται δι' ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ καθ' ἣν διαδικασίαν ἤθελε συμφωνηθῆ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐάν, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βαθμοῦ τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ἱκανότητος ἐν περιπτώσει ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν, ἡ νομοθεσία αὕτη προβλέπῃ ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ὅτι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ προγενεστέρως ἐπελθόντα ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι, τότε, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι αἱ ἐπελθοῦσαι προγενεστέρως ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους, ὡς ἐὰν εἶχον ἐπέλθει ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου συμβαλλομένου Μέρους.

2. Εἰς περιπτώσεις διαδοχικῶν ἀτυχημάτων ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν θεμελιουσῶν δικαίωμα εἰς ἀποκατάστασιν παρὰ τῶν ἀσφαλίσεων τῶν δύο Μερῶν, αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τυγχάνουν ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῶν ὑπολογιζομένων ἐν σχέσει πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ἱκανότητος:

α) Ὁ ἁρμόδιος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς διὰ τὴν περίπτωσιν ἐργατικοῦ ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας ἐπελθούσης προγενεστέρως συνεχίζει τὴν καταβολὴν τῶν ἤδη καταβαλλομένων εἰς χρῆμα παροχῶν. Ἐὰν τὸ ἐπὶ τὰς παροχὰς δικαίωμα δὲν κτᾶται εἰμὴ μόνον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης παραγράφου, ὁ ὀργανισμὸς οὗτος χορηγεῖ τὰς εἰς χρῆμα παροχὰς συμφώνως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ἱκανότητος τὸν προκύπτοντα ἐκ τοῦ προγενεστέρως ἐπελθόντος ἐργατικοῦ ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

β) Ὁ ἁρμόδιος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ νέου ἐργατικοῦ - ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας καθορίζει τὴν παροχὴν συμφώνως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ἱκανότητος τὸν προκύπτοντα ἐκ τοῦ ἐργατικοῦ τούτου ἀτυχήματος - ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας βάσει τῆς ἐφαρμοζομένης ὑπὸ τούτου νομοθεσίας.

Κεφάλαιον 3.

Οἰκογενειακὰ Ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 21.

Οἱ πολῖται τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ διαμένοντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους ἀναγνωρίζονται ὡς δικαιοῦχοι ἐκ τῆς διεπούσης τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα νομο-

θεσίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ πολῖται τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους. Τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καταβάλλονται ἐξ ἴσου ὑπὲρ τέκνων διαμενόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

1. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαί:

α) συνάπτουν ἅπαντας τοὺς διοικητικοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως·

β) ρυθμίζουν τὰς λεπτομερείας τῆς ἀμοιβαίας συνεργασίας ὡς καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς δαπάνας δι' ἰατρικὰς καὶ διοικητικὰς ἐξετάσεις·

γ) ἀνακοινοῦν ἀμοιβαίως πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῶν λαμβανομένων μέτρων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως·

δ) ἀνακοινοῦν ἀμοιβαίως πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν εἰς τὰς τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας αὐτῶν·

ε) δύνανται νὰ θέτουν διὰ κοινῆς συμφωνίας διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὴν κοινοποίησιν τῶν δικαστικῶν πράξεων.

2. Πρὸς διευκόλυνσιν ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ εἰδικώτερον τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἱδρυμάτων, ὁρίζονται οἱ ἀκόλουθοι ὀργανισμοὶ σύνδεσμοι:

ἐν Ἑλβετίᾳ:

—διὰ τὴν ἀσφάλισιν - γήρατος καὶ ἐπιζώντων καὶ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας:
τὸ ἑλβετικὸν Ταμεῖον συμψηφισμοῦ, εἰς Γενεύην,

—διὰ τὴν ἀσφάλισιν - ἀτυχημάτων:
τὸ ἐθνικὸν ἑλβετικὸν Ταμεῖον ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων, εἰς Λουκέρνην,

—διὰ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀσφάλισιν - ἀσθενείας θέματα:
ἡ ὁμοσπονδιακὴ Ὑπηρεσία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, εἰς Βέρνην·

ἐν Ἑλλάδι:

—τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων νομοθεσιῶν, ἐξαιρέσει τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων δι' ἃ ὡρίσθη ὁ Ὀργανισμὸς Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ (Ο.Α.Ε.Δ.).

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ καθορίσουν ἑτέρους ὀργανισμοὺς συνδέσμους.

Ἄρθρον 23.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ ἀρχαί, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν παρέχουν τὰς καλάς των ὑπηρεσίας ὡς εἰς τὰς ἀρχάς, τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας. Αἱ καλαὶ αὗται ὑπηρεσίαι παρέχονται δωρεάν.

2. Αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀναγκαῖαι ἰατρικαὶ ἐξετάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς πρόσωπον εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον, τῇ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ. Αἱ δαπάναι τῶν ἐξετάσεων τούτων, τὰ ἔξοδα μετακινήσεως ὡς καὶ τὰ ἐπιδόματα δι' ἀπώλειαν εἰσοδήματος, αἱ δαπάναι ἰατρικῆς παρακολουθήσεως καὶ αἱ λοιπαὶ μικροδαπάναι ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ φορέως.

3. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπηρίας ἢ τῆς μειώσεως τῆς βιοποριστικῆς ἱκανότητος, οἱ ὀργανισμοὶ ἑκάστου συμβαλλομένου Μέρους λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν ἐξ ἴσου καὶ τὰς ἰατρικὰς γνωματεύσεις καὶ πληροφορίας τὰς παρεχομένας ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους. Πάντως διατηροῦν τὸ δικαίωμα διενεργείας ἐξετάσεως τοῦ ἠσφαλισμένου παρ' ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς των.

Ἄρθρον 24.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ ἀρχαί, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των καὶ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν των, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε τῇ μεσολαβήσει τῶν ὀργανισμῶν συνδέσμων.

2. Αἱ ἀρχαί, τὰ δικαστήρια καὶ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δὲν δύνανται νὰ ἀποκρούσουν τὰς αἰτήσεις ἢ ἕτερα ἔγγραφα ἀπευθυνόμενα εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι συνετάγησαν εἰς ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ ἑτέρου Μέρους.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ διαβιβάζωνται εἰς πρόσωπον διαμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους εἴτε τῇ μεσολαβήσει τοῦ ὀργανισμοῦ συνδέσμου τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους, εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ συνημμένης ἐπιστολῆς.

Ἄρθρον 25.

Αἰτήσεις, δηλώσεις ἢ προσφυγαί, αἵτινες, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δέον ὅπως ὑποβάλλωνται ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἰς διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχὴν ἢ ἵδρυμα κοινωνικῆς ἀσφαλείας, γίνονται ἀποδεκταὶ ἐὰν ὑποβάλλωνται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς ἀντίστοιχον ἀρχὴν ἢ Ἵδρυμα ἢ εἰς τὸν ἁρμόδιον ὀργανισμὸν σύνδεσμον τοῦ ἑτέρου Μέρους. Ἡ ἀρχή, ὁ ὀργανισμὸς ἢ τὸ ἵδρυμα τὸ ὁποῖον παρέλαβε τὰς αἰτήσεις, τὰς δηλώσεις ἢ τὰς προσφυγάς, ἀναγράφει ἐπ' αὐτῶν τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως καὶ διαβιβάζει ταύτας ἄνευ καθυστερήσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἢ τὸ ἁρμόδιον ἵδρυμα τοῦ ἑτέρου Μέρους, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἀντιστοίχου ὀργανισμοῦ συνδέσμου τοῦ Μέρους τούτου.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ εὐεργέτημα τῶν ἀπαλλαγῶν ἢ μειώσεων ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ τελῶν χαρτοσήμου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δι' ἔγγραφα συντασσόμενα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ Μέρους τούτου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ συντασσόμενα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑτέρου Μέρους.

2. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἁρμόδιοι ὀργανισμοὶ τῶν δύο Μερῶν δὲν θὰ ἀπαιτοῦν τὴν θεώρησιν παρὰ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν τῶν πράξεων, βεβαιώσεων καὶ ἐγγράφων ἅτινα δέον νὰ συντάσσωνται κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Οἱ ὀφειλέται παροχῶν ὀργανισμοὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐξοφλοῦν ἐγκύρως τὴν ὀφειλήν των εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας των, εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταφορᾶς.

2. Ἡ μεταφορὰ ποσῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τοῦ τελικοῦ Πρωτοκόλλου αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τὰς καθιερούσας συναλλαγματικοὺς περιορισμούς.

Ἄρθρον 28.

Ὅταν πρόσωπόν τι δύναται νὰ θεμελιώσῃ δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν διὰ βλάβην ἐπελθοῦσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τρίτου τινὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς βλάβης ταύτης βάσει τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου τούτου Μέρους, τὸ ὀφεῖλον τὰς παροχὰς ἵδρυμα ἀσφαλίσεως τοῦ πρώτου Μέρους ὑποκαθίσταται ἐν τῇ ἀξιώσει ἀποκαταστάσεως ἔναντι τοῦ τρίτου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τοῦτον. Τὸ ἕτερον Μέρος ἀναγνωρίζει τὴν ὑποκατάστασιν ταύτην ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς ἐθνικῆς του νομοθεσίας ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου κλάδου ἀσφαλίσεως προβλέπουν καὶ αὗται τὴν μεταφορὰν ταύτην τοῦ δικαιώματος εἰς ἀποκατάστασιν.

Ἄρθρον 29.

1. Αἱ περὶ τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως διαφοραὶ δέον νὰ ρυθμίζωνται, κατὰ τὸ δυνατὸν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ρυθμίσεως τῆς διαφορᾶς διὰ τοῦ τρόπου τούτου, θὰ ὑποβάλληται αὕτη εἰς ὀργανισμὸν διαιτησίας τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

3. Ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας συγκροτεῖται διὰ δεδομένην περίπτωσιν, ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑποδεικνύει ἕνα ἀντιπρόσωπον καὶ οἱ δύο ἀντιπρόσωποι ἐκλέγουν διὰ κοινῆς συμφωνίας, μεταξὺ τῶν πολιτῶν τρίτου Κράτους, πρόεδρον ὅστις θὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν δύο μερῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι δέον ὅπως ὑποδεικνύωνται ἐντὸς δύο μηνῶν, ὁ πρόεδρος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ἓν τῶν μερῶν κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸ ἕτερον, ὅτι προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν ὀργανισμὸν διαιτησίας.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ προβλεπομένων προθεσμιῶν, ἕκαστον μέρος δύναται νὰ παρακαλέσῃ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Χάγῃ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, ὅπως προέλθῃ εἰς τοὺς ἀναγκαίους διορισμούς. Ἐὰν ὁ πρόεδρος τυγχάνει πολίτης ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἢ ἐὰν κωλύεται, οἱ διορισμοὶ διενεργηθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου. Ἐὰν καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τυγχάνει πολίτης ἑνὸς συμβαλλομένου μέρους ἢ ἐὰν καὶ οὗτος κωλύεται, οἱ διορισμοὶ ἐνεργηθήσονται παρὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου μέλους τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον δὲν τυγχάνει πολίτης ἑνὸς συμβαλλομένου μέρους.

5. Ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας. Αἱ ἀποφάσεις ἔχουν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν. Ἕκαστον συμβαλλόμενον μέρος ἀναλαμβάνει τὰς δαπάνας τοῦ ἐκπροσώπου του ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ διαιτησίας, τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς δαπάνας ἐκπροσωπήσεώς του κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν, αἱ δαπάναι προεδρίας, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τοιαῦται βαρύνουν κατ' ἴσην μοῖραν τὰ συμβαλλόμενα μέρη. Ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας δύναται ν' ἀποφασίσῃ διάφορον κατανομὴν τῶν δαπανῶν. Ἐπὶ πλέον ὁ ὀργανισμὸς διαιτησίας ρυθμίζει αὐτὸς οὗτος τὰ τῆς διαδικασίας.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς θεμελιοῖ διὰ περίοδον προγενεστέραν τῆς ἡμερομηνίας θέσεως αὐτῆς ἐν ἰσχύι.

2. Πᾶσα περίοδος εἰσφορῶν ἢ ἐξομοιουμένη πρὸς ταύτην ὡς καὶ πᾶσα περίοδος διαμονῆς πραγματοποιηθεῖσα δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχὰς τοῦ θεμελιουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης.

3. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου, ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων αἵτινες ἐπῆλθον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της. Ἐν τούτοις:

α) καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν κίνδυνον ἀναπηρίας, δικαίωμα θεμελιοῦται μόνον ἐάν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς Συμβάσεως, ὁ αἰτῶν διαμένει εἰσέτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Μέρους ἔνθα ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία·

β) αἱ συνήθεις συντάξεις τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων χορηγοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως μόνον ἐὰν ὁ κίνδυνος ἐπηλήθευσε μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1959, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐπεστράφησαν αἱ εἰσφοραί, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 18, παράγραφος 3, τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου ἐπὶ τῆς ἀσφαλίσεως γήρατος καὶ ἐπιζώντων·

γ) αἱ συντάξεις τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μὴ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων δύνανται νὰ χορηγῶνται μόνον εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἠσφαλισμένους ἢ εἰς τὴν χήραν των καὶ τὰ ὀρφανά.

4. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ δικαιωμάτων ἅτινα ἐξωφλήθησαν διὰ τῆς χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως ἢ διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 31.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἐνδιαφερομένων τῶν ἐπιτυχόντων τὴν καταβολὴν συντάξεως ἢ παροχῆς τύπου συντάξεως, πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀναθεωροῦνται τῇ αἰτήσει των συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὰ δικαιώματα ταῦτα δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀναθεωρῶνται οἱονδήποτε. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τοιαύτη ἀναθεώρησις δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῶν κτηθέντων δικαιωμάτων τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 32.

Ἐπὶ περιπτώσεων εἰς τὰς ὁποίας αἱ διατάξεις τῆς ἐφαρμοστέας νομοθεσίας παρακωλύουν τὴν ἄσκησιν δικαιωμάτων λόγῳ τῆς ἰθαγενείας ἢ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἡ παροῦσα Σύμβασις καταργεῖ τοιοῦτον κώλυμα, αἱ προθεσμίαι ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων ὡς καὶ οἱ χρόνοι παραγραφῆς οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἄρχονται ὑπολογιζόμενοι τὸ ἐνωρίτερον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 33.

Τὸ προσηρτημένον τελικὸν Πρωτόκολλον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα θὰ ἀνταλλαγοῦν ἐν Ἀθήναις τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἀνταλλαγοῦν τὰ κυρωτικὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 35.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις συνάπτεται διὰ περίοδον ἑνὸς ἔτους. Ἀνανεοῦται σιωπηρῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐὰν δὲν καταγγελθῇ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, τῆς καταγγελίας ἀνακοινουμένης τρεῖς μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐτησίας περιόδου.

2. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς Συμβάσεως, πᾶν κτηθὲν δικαίωμα ὑπὸ προσώπου τινὸς δυνάμει τῶν διατάξεων ταύτης, δέον ὅπως διατηρηθῇ. Κανονισμοὶ θὰ ρυθμίσουν τὸν καθορισμὸν τῶν ὑπὸ κτῆσιν δικαιωμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως.

Ἐφ' ᾧ οἱ πληρεξούσιοι τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτηθέντες, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Βέρνῃ, εἰς διπλοῦν, γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστί, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων ἴσην ἰσχύν, τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1973.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον.

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Σχετικὸν πρὸς τὴν Σύμβασιν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Κατὰ τὴν ὑπογραφήν, σήμερον, τῆς Συμβάσεως περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας, καλουμένης ἐφ' ἑξῆς «ἡ Σύμβασις», οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων δηλώσεων:

1. Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν συμφωνεῖ ὅπως μὴ παρακωλύῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προαιρετικῆς ἢ συνεχιζομένης ἀσφαλίσεως τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

2. Τὸ ἄρθρον 2, παράγραφοι 2 καὶ 3, τῆς Συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται οὔτε ἐπὶ τῶν συστημάτων ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως συντάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, οὔτε ἐπὶ τῆς μελλούσης ὁμοσπονδιακῆς ἑλβετικῆς νομοθεσίας περὶ ἐπαγγελματικῆς προνοίας.

3. Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 3 τῆς Συμβάσεως, τὸ ἄρθρον 90 τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου τῆς 13 Ἰουνίου 1911 περὶ ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ ἀτυχήματος προβλέποντος μείωσιν τῶν εἰς ἀλλοδαποὺς χορηγουμένων παροχῶν δὲν ἐφαρμόζεται οὔτε ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οὔτε ἐπὶ τῶν ἐπιζώντων αὐτῶν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐθνικότης των.

4. Ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἐπὶ τῶν προσφύγων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὸ καθεστὼς τῶν προσφύγων τῆς 28 Ἰουλίου 1951 καὶ τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸ καθεστὼς τῆς 31 Ἰανουαρίου 1967, ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἐφαρμόζεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των καὶ τῶν ἐπιζώντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι θεμελιοῦν τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τοὺς ἐν λόγῳ πρόσφυγας. Ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ εὐνοϊκωτέρων διατάξεων τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

5. α) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἡ διατυπωθεῖσα ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς Συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ τῶν ἑλβετικῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλισιν — συντάξεων τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἑλβετῶν πολιτῶν, τὴν ἀσφάλισιν — συντάξεων τῶν ἑλβετῶν πολιτῶν τῶν ἀπασχολουμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότου ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν βοηθημάτων τῶν χορηγουμένων εἰς πρόσωπα προχωρημένης ἡλικίας καὶ εἰς ἀνάπηρα πρόσωπα ἑλβετικῆς ἰθαγενείας διαμένοντα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

β) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἡ διατυπωθεῖσα ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τῆς Συμβάσεως, δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τῶν ἑλληνικῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν κλάδου συντάξεων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπασχολουμένων ἑλλήνων πολιτῶν διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότου ἐν Ἑλλάδι.

6. Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς Συμβάσεως, τὰ ἐπιδόματα ἀνικανότητος τῆς ἑλβετικῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθεσίας περὶ ἀσφαλίσεως συντάξεων δὲν καταβάλλονται εἰς τοὺς ἐκτὸς Ἑλβετίας διαμένοντας ἕλληνας καὶ ἑλβετοὺς δικαιούχους.

7. Ἡ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ ἄρθρον 9, παράγραφος 2, τῆς Συμβάσεως ἰσοῦται πρὸς τὴν παροῦσαν ἀξίαν τῆς ὀφειλομένης συντάξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς βάσει τοῦ ἑλβετικοῦ δικαίου ἐπαληθεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως ἢ πρὸς τὴν παροῦσαν ἀξίαν τῆς συντάξεως ταύτης κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ ἠσφαλισμένος ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς ἐξ Ἑλβετίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναχώρησις αὕτη ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως.

8. Οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ κατοικοῦντες ἕλληνες πολῖται οἵτινες ἐγκαταλείπουν τὴν Ἑλβετίαν διὰ περίοδον τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος δὲν διακόπτουν τὴν ἐν Ἑλβετίᾳ διαμονήν των ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Συμβάσεως.

9. Ἐὰν οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ ἀπασχολούμενοι ἕλληνες πολῖται οἵτινες, συνεπείᾳ ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος, ἐγκαταλείπουν τὴν δραστηριότητά των ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ διαμένουν εἰς τὴν Ἑλβετίαν μέχρι τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας, θεωροῦνται ὡς ἠσφαλισμένοι ὡς πρὸς τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν παροχῶν τῆς ἑλβετικῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν ὡς ἐὰν κατώκουν ἐν Ἑλβετίᾳ.

10. Ἡ ἐπιστροφὴ εἰσφορῶν καταβληθεισῶν εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν γήρατος καὶ ἐπιζώντων ἡ πραγματοποιηθεῖσα πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως δὲν κωλύει τὴν ἀπονομὴν ἐκτάκτων συντάξεων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Συμβάσεως· ἐν τούτοις εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ ποσὸν τῶν ἐπιστραφεισῶν εἰσφορῶν παρακρατεῖται ἐκ τοῦ τοιούτου τῶν καταβλητέων συντάξεων.

11. Αἱ, εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν — γήρατος καὶ ἐπιζώντων καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ αἵτινες ἐπεστράφησαν εἰς ἕλληνας πολίτας δὲν δύνανται νὰ ἐπαναφερθοῦν εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν. Οὐδὲν δικαίωμα δύναται πλέον νὰ ἐκπηγάσῃ ἐξ αὐτῶν ἔναντι τῆς ἀσφαλίσεως ταύτης.

12. Αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ ἰατρικὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 17, 18, 27 καὶ 28 ἐφαρμόζονται ὁμοίως ἐπὶ τῶν μὴ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων τῶν ἐπισυμβαινόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν καὶ καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἑτέρου Μέρους.

13. Διαπιστοῦται, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως, «ὁ ἀντίστοιχος κλάδος ἀσφαλίσεως» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 28 τῆς Συμβάσεως δέον νὰ νοῆται ἐν Ἑλβετίᾳ, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον πρώτην, στοιχεῖον α), (III), τῆς Συμβάσεως νομοθεσία ἐν Ἑλλάδι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγραφον πρώτην, στοιχεῖον β) (I) καὶ (II) τῆς Συμβάσεως νομοθεσία.

14. Διαπιστοῦται, ὅτι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἰσχύι ὑφισταμένων νομοθεσιῶν εἰς τὰ ἑλβετικὰ καντόνια, οἱ ἕλληνες ἐργαζόμενοι ἐν Ἑλβετίᾳ οἱ μὴ ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν δικαιοῦνται ἐξ ἴσου τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς Ἑλβετίας διαβιούντων τέκνων των. Διαπιστοῦται ἐξ ἄλλου ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὁμοσπονδιακῆς καὶ τῶν καντονιακῶν νομοθεσιῶν ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, τὰ ἐπιδόματα ταῦτα δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς τρίτα πρόσωπα διαμένοντα ἐκτὸς Ἑλβετίας καὶ ἐπιμελούμενα τῆς συντηρήσεως τῶν τέκνων, ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ παροχαὶ δὲν χρησιμοποιοῦνται δι' ὃν σκοπὸν χορηγοῦνται. Ἡ διαδικασία θὰ ρυθμισθῇ διὰ τοῦ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

15. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 27 παραγράφῳ 2 τῆς Συμβάσεως, προβλεπόμεναι μεταφοραὶ περιλαμβάνουν ἰδίᾳ τὰς ἀσφαλιστικὰς παροχάς, τὰς εἰσφορὰς τῆς προαιρετικῆς ἢ συνεχιζομένης ἀσφαλίσεως καὶ τὰς ἀποζημιώσεις πρὸς ἀποκατάστασιν βλαβῶν δι' ἃς μεσολαβεῖ ὑποκατάστασις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 28 τῆς Συμβάσεως, ὡς καὶ τὰς εἰσφορὰς τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἑλβετῶν πολιτῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Ταμεῖον ἀλληλεγγύης τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλβετῶν.

16. Ἐφ' ὅσον οἱ ἐργαζόμενοι Ἕλληνες δὲν ἔχουν ἤδη τύχει ἀσφαλίσεώς τινος ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ νόμου τῆς 13 Ἰουνίου 1911 περὶ ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ ἀτυχημάτων, ὁ ἐργοδότης των ὑποχρεοῦται ὅπως μεριμνήσῃ νὰ ὑπαχθοῦν εἰς μίαν τοιαύτην ἀσφάλισιν καὶ ἐὰν οὗτοι δὲν πράξουν τοῦτο, ὁ ἐργοδότης των ὀφείλει νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀσφάλισίν των. Ὁ ἐργοδότης δύναται νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τοῦ μισθοῦ των τὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ταύτην ὀφειλομένην εἰσφορὰν ἐπιφυλασσομένων διαφόρων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

17. α) Ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, διευκολύνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Ὅταν πολίτης τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν μεταφέρῃ τὴν διαμονήν του ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ἑλβετίαν καὶ ἐξέρχεται τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, δέον νὰ γίνεται δεκτὸς ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρ' ἑνὸς τῶν ἀνεγνωρισμένων ἑλβετικῶν ταμείων ἀσθενείας ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἑλβετικῆς ἀρχῆς καὶ δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ τόσον διὰ τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας ὅσον καὶ δι' ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν, ἐφ' ὅσον

—πληροῖ τὰς λοιπὰς καταστατικὰς προϋποθέσεις ὑπαγωγῆς,

—ἦτο ἠσφαλισμένος εἰς ἑλληνικὸν ἵδρυμα ἀσφαλίσεως ἀσθενείας πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς διαμονῆς,

—αἰτεῖται τὴν ὑπαγωγήν του εἰς ἑλβετικὸν ταμεῖον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεώς του ἐν Ἑλλάδι καὶ

—δὲν ἀλλάζει διαμονὴν ἐπὶ τῷ τέλει καὶ μόνον ὅπως ἀκολουθήσῃ ἰατρικὴν ἢ θεραπευτικὴν ἀγωγήν.

ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα κάτω τῶν 20 ἐτῶν πολίτου τινὸς τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀπολαμβάνουν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ὑπαγωγῆς εἰς ἀνεγνωρισμένον ταμεῖον ἀσθενείας διὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν ὅταν πληρῶνται αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι προϋποθέσεις τῆς συνασφαλίσεως ἐξομοιουμένης πρὸς τὴν ἀσφάλισιν· αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἐπὶ τὰς παροχὰς δικαιώματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παροχὰς μητρότητος, ὅτι ἡ ἠσφαλισμένη ὑπήχθη εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑλβετικοῦ τινος ταμείου ἀσθενείας πρὸ τριῶν μηνῶν.

ε) Ἡ χορήγησις τῶν παροχῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας διευκολύνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Οἱ πολῖται ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν ἐξ Ἑλβετίας εἰς Ἑλλάδα καὶ οἱ ὁποῖοι ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ μητρότητος δικαιοῦνται οἱ ἴδιοι ὡς καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα μέλη τῆς οἰκογενείας των τῶν παροχῶν τῆς ἐν λόγῳ ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τὰς ἀπαιτουμένας παρὰ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, συντρεχούσης περιπτώσεως, τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ τῶν πρὸς αὐτὰς ἐξομοιουμένων τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὴν ἑλβετικὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας.

Συνετάγη ἐν Βέρνῃ, εἰς διπλοῦν, γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστί, τῶν δύο κειμένων ἐχόντων ἴσην ἰσχύν, τὴν 1ην Ἰουνίου 1973.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Διὰ τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης Συμβάσεως καὶ τοῦ προσηρτημένου αὐτῇ Πρωτοκόλλου ἄρχεται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 34 τῆς Συμβάσεως ὁριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΞΕΝΟΦ. ΖΟΛΩΤΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΕΤΑΓ. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΝΙΚΟΛ. ΛΟΥΡΟΣ, ΙΩΑΝ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, ΧΑΡΑΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ, ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, ΓΕΩΡΓ.-ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΤΛΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΜΗΝΑΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ